

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/188/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124207358
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124207358.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., t.č. F. XXX/X, G., dieťa rodičov: matka A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., t.č. F. XXX/X, G., zastúpená: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, Bratislava, IČO: 35 960 728 a otec C. I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., zastúpený: Advokátska kancelára JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., so sídlom Dolné Dubové 249, IČO: 53 598 806, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2024, č.k. 14P/118/2024-49, jednomyselne takto

rozhodol:

- Otcom navrhnutá zmena - rozšírenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti matke zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I. sa nepripúšťa.
- Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa (po úprave návrhu podaniami doručenými súdu dňa 11.09.2024 a 12.09.2024) domáhal do právoplatného skončenia konania vo veci samej uložiť matke povinnosť odovzdať maloletého do jeho osobnej starostlivosti a zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E. (výrok I.) a ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu 4, Trnava, za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletého dieťaťa v predmetnom konaní (výrok II.).

2. Výrok I. rozhodnutia právne odôvodnil § 324 ods.1, § 325 ods.1,2, § 326 ods.1,2, § 328 ods.1, § 329 ods.1,2, § 330 ods.1, § 333 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 2 ods.1,2, § 360, § 367 ods.1,3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh nemal za preukázanú potrebu naliehavej a neodkladnej úpravy pomerov. Konštatoval, že vzhľadom na vek maloletého nepovažuje za vhodné nariadiť neodkladné opatrenie v časti odovzdania maloletého do osobnej starostlivosti otca, keď matka plne zabezpečuje starostlivosť o maloletého, čo otec vo svojom návrhu žiadnym spôsobom nespochybňuje. Maloleté dieťa má u matky vytvorený režim, na ktorý je navyknuté, z konverzácií medzi otcom a matkou vyplýva, že otec režim, resp. návyky maloletého nepozná, aj keď sám píše, že mu taký istý režim vie zabezpečiť. Súd prvej inštancie nespochybnil schopnosť otca zabezpečiť starostlivosť o maloletého, tento však nedokáže zabezpečiť celodennú starostlivosť, keďže je v pracovnom pomere. Aj keď má možnosť výkonu práce formou home office, s prihliadnutím na vek maloletého dieťaťa by nebolo odovzdanie maloletého otcovi v najlepšom záujme dieťaťa, keďže maloletý je vo veku, kedy je potrebné zabezpečovať mu starostlivosť počas celého dňa, čo v prípade výkonu práce formou home office nie

je možné. Súd prvej inštancie zdôraznil, že v prípade podania návrhu vo veci samej o úpravu práv a povinností k maloletému, bude predmetom konania aj určenie, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, alebo či bude zverené do striedavej starostlivosti oboch rodičov, k čomu je však potrebné vykonať riadne dokazovanie. Pokiaľ ide o časť návrhu, týkajúceho sa uloženia povinnosti matke zakázať premiestniť maloleté dieťa, podľa názoru súdu prvej inštancie otec potrebu jeho nariadenia neodôvodnil spôsobom a dôvodmi, ktorými by osvedčil naliehavosť jeho nariadenia a ani neodôvodnil stav vyžadujúci si neodkladnú úpravu. Navyše, ako vyplýva aj z konverzácií predložených otcom, matka nebráni otcovi v styku s maloletým, čo taktiež vedie k záveru, že odsťahovanie sa matky s dieťaťom z domácnosti otca nevyvoláva stav, ktorý by mohol mať za následok takú poruchu v ich vzťahu, ktorý by si vyžadoval neodkladnú úpravu. Súd prvej inštancie uzavrel, že na prípadné uloženie povinnosti matke a zákaz premiestnenia maloletého, je potrebné vykonať riadne dokazovanie, čo je možné urobiť výlučne v konaní vo veci samej.

3. Výrok II. rozhodnutia o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu súd prvej inštancie odôvodnil § 30 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 31 ods.2,3,4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), § 68 ods.1,2, § 69 C.s.p., § 117 C.m.p. konštatujúc, že ustanovený kolízny opatrovník bude v danom konaní zastupovať záujmy maloletého dieťaťa.

4. Proti výroku I. uznesenia podal v zákonnej lehote odvolanie otec namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, a s poukazom na rozhodovaciu prax (s odkazom na obsah odôvodnenia uznesenia Okresného súdu v Trnave zo dňa 15.06.2021, č. k. 39P/34/2021-33) sa jedná o prekvapivé rozhodnutie. Závery súdu prvej inštancie o tom, že otec režim, resp. návyky maloletého nepozná, že nedokáže zabezpečiť celodennú starostlivosť o maloletého, keďže je v pracovnom pomere, a aj keď má možnosť výkonu práce formou home office, s prihliadnutím na vek maloletého dieťaťa by nebolo jeho odovzdanie v jeho najlepšom záujme, keďže maloletý je vo veku, kedy je potrebné zabezpečovať mu starostlivosť počas celého dňa, označil voči nemu za diskriminačné, keďže nebolo žiadnym spôsobom preukázané ani spochybnené, že by režim syna nepoznal, že by sa musel fyzicky zdržiavať na pracovisku alebo, že by home office musel vykonávať v čase aktívneho času maloletého. Podľa názoru otca je diskriminovaný ako muž a ako aj pracujúci človek, pričom ak by sa nemohol zodpovedne a plnohodnotne o syna starať, tak by nenavrhol, že bude o neho zabezpečovať starostlivosť. Otec uviedol, že dokáže zabezpečiť celodennú starostlivosť o syna, nakoľko aj aktuálne sa o syna nepretržite celodenne stará už niekoľko dní, maloletého má vo svojej starostlivosti od 22.09.2024, maloletý je v úplnom poriadku, je zdravý, pravidelne papá a spinká, chodí na prechádzky a cíti sa spokojne a šťastne. Matka nebola syna ani raz navštíviť, a aj keď môže byť so synom každý deň, nedožaduje sa toho. Podľa názoru otca je aktuálne nevyhnutné zabrániť matke, aby maloletého zase vytrhla z domáceho prostredia a rozhodla o tom, kde zrazu bude maloletý žiť a bývať. Vzdialenosť bydliska rodičov matky ohrozuje vytváranie silného a pevného vzťahu medzi otcom a synom, otec nebude môcť byť so synom na dennodennej báze, a ani stretávanie na 3 hodiny 1x týždenne nepostačuje na upevňovanie si vzájomného puta. Otec poukázal na to, že súd sa nezaoberal otázkou, že kým príde k rozhodnutiu vo veci samej, bude sa na pojednávaní len konštatovať, že bydliskom maloletého je v danom čase G., nikto už nebude riešiť, že „pred polrokom“ to bol E. a k presťahovaniu dieťaťa došlo bez jeho súhlasu. Zdôraznil, že matka súhlasila s bydliskom a trvalým pobytom syna v E., nedohodli sa však na tom, že matka syna vytrhla z domáceho prostredia a od otca. Podľa otca nie je možné poskytnúť ochranu svojvoľnému konaniu, ktoré nie je v záujme maloletého dieťaťa. Súd nesprávne právne posúdil najlepší záujem maloletého, keď neriešil skutočnosť, že má maloletý zmeniť bydlisko, svoju postieľku a miesta, kde má vytvorenú určitú rutinu a režim dňa, pričom nemožno tvrdiť, že v danom prípade neexistuje naliehavá potreba rozhodnúť, a zároveň že rozhodnutie nie je v záujme maloletého. Je predovšetkým v najlepšom záujme maloletého nemeniť svoje bydlisko, v dôsledku čoho tak získa viac času na výchovu a starostlivosť zo strany otca a na voľnočasové aktivity s otcom a jeho rodinou. Mal za to, že bezodkladnosť úpravy pomerov stále trvá, avšak v nadväznosti na skutočnosť, že maloletý je už niekoľko dní v jeho starostlivosti navrhol, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel a neodkladným opatrením dočasne ponechal maloletého A. v jeho starostlivosti a matke uložil povinnosť zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako Cífer, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej Okresným súdom Trnava.

5. Otec dňa 27.09.2024 doložil do spisu potvrdenie obchodnej spoločnosti C., A., D. D. J. K. D. L.XXX z ktorého vyplýva, že otec je v tejto spoločnosti zamestnaný od 01.09.2023 na pracovnú zmluvu a od 24.09.2024 čerpá dovolenku z dôvodu starostlivosti o maloletého syna. Po ukončení dovolenky bolo zamestnancovi umožnené prácu vykonávať formou home office na jeho žiadosť v takom rozsahu, aby sa mohol plnohodnotne starať o syna (t.j. flexibilná pracovná doba bez obmedzení, spoločnosť nerieši, či prácu vykoná zamestnanec v noci alebo v čase keď bude syn v starostlivosti matky alebo v čase spánku dieťaťa). Z pracovnej náplne zamestnanca nevyplýva jeho nevyhnutná prítomnosť na pracovisku a ani jeho interakcia počas pracovného dňa. V prípade ak by bol maloletý syn zverený do osobnej starostlivosti zamestnanca tento oznámil, že nastúpi na rodičovskú dovolenku, v prípade striedavej osobnej starostlivosti príde k úprave pracovnej zmluvy tak, aby bola v súlade so starostlivosťou zamestnanca o dieťa.

6. Matka dňa 30.09.2024 doložila do spisu jej vyjadrenie zo dňa 29.09.2024 k podaniam otca v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 14P/122/2024 o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného podľa § 367 ods.1 C.m.p. v ktorom opísala dva vážne incidenty z 07.09.2024 a 22.09.2024, kedy otec spolu so svojimi rodičmi za extrémne vyhrotenej situácie, aj s použitím fyzického násillia proti jej vôli maloletého doslova uniesol. Maloletý má len 7 mesiacov, bol vystavený neprimeranému stresu a odlúčený od nej v útlom veku, čo môže mať vážne následky na jeho duševné zdravie a zdravý vývin. V oboch prípadoch musela volať políciu, musela byť opakovane ošetrovaná v nemocnici a do dňa vyjadrenia jej otec dieťa nevrátil späť. Uviedla, že v návrhu zo dňa 17.09.2024 podrobne uviedla vážne dôvody pre ktoré bola nútená so svojim synom opustiť spoločnú domácnosť, kde bola vystavená psychickému týraniu zo strany otca, ktoré neskôr vyústilo aj k fyzickým atakom, čo bolo spôsobené najmä nadmerným požívaním alkoholických nápojov otcom. Je pravdou, že maloletý u otca prespal jednu noc zo dňa 07.09. na 08.09.2024 avšak bez dohody s ňou, po prvom násilnom a traumatizujúcom „únose“, maloletého vrátil pod tlakom okolností, keď ho kontaktovala aj polícia. Pokiaľ otec tvrdí, že s ním potom prestala komunikovať nehovorí pravdu, vďaka jej iniciatíve prebehlo viacero stretnutí otca s dieťaťom, písala mu pravidelne správy dokonca aj s fotografiami maloletého. Po tom ako otec neuspel pred súdom s nezmyselným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 C.m.p., dňa 19.09.2024 podal prakticky rovnaký chaotický návrh, v ktorom sa opakovane domáha odovzdania dieťaťa do jeho starostlivosti, avšak v konkrétnych časoch a dňoch. Otec svojim konaním preukázal, že nerešpektuje rozhodnutie súdu, ktorý uznesením zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, zobral spravodlivosť do vlastných rúk a dňa 22.09.2024 plánovane zrealizoval druhý únos maloletého, ktorým „zabezpečil, aby sa maloletý vrátil do svojho bydliska“. Otec podal dňa 19.09.2024 aj návrh vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi, v ktorom navrhuje zveriť dieťa do jeho starostlivosti, požaduje od matky, ktorá je na materskej výživné a navrhuje aj nejakú úpravu jej styku s maloletým (konanie vedené pod sp.zn. 14P/125/2024). Otec ju vydieral tým, že ak nepodpíše dohodu, malého jej nedá, žiaden konkrétny návrh dohody jej neposlal, a to ani napriek opakovaným písomným výzvam, urobil tak emailom až dňa 27.09.2024, kde však navrhol jeho starostlivosť, s čím matka nesúhlasí. Z podaní otca vyplýva, že tento si myslí, že vie nahradiť matku a jej dôležitú úlohu vo vývoji 7 mesačného dieťaťa. Na spoločnej nehnuteľnosti v E. (ktorej je podielovou spoluvlastníčkou) dal otec vymeniť zámok, keď si dňa 26.09.2024 z nej chcela vziať veci, nevedela sa do nehnuteľnosti dostať, otec jej v prítomnosti svojho otca nakoniec otvoril dvere a celý čas dohliadal na to, čo si berie, nový kľúč jej nedal. Matka zdôraznila, že sa nebráni žiadnemu vyšetreniu, bude len rada ak budú obaja vyšetrení, aby sa preukázala povaha a duševný stav otca, ktorý má vážny problém s alkoholom, ktorý ju dlhodobo verbálne napádal a psychicky týral, až to vyústilo aj do fyzických atakov, a aby sa preukázalo, prečo mal otec podmienku kvôli zbraniam, prečo bol pod vplyvom alkoholu aj na streleckých pretekoch ako organizátor a množstvo iných vecí. Podľa matky je maloletý je v ohrození zdravého vývinu ak je v starostlivosti otca.

7. Otec v následnom podaní zo dňa 30.09.2024 doloženom ku konaniam sp.zn. 14P/118/2024, 14P/122/2024, 14P/123/2024 a 14P/125/2024 poukázal na jednoznačné fakty z ktorých vyplýva, že matka sa svojvoľne bez predchádzajúcej dohody s ním rozhodla zmeniť bydlisko synovi, že mu bránila v kontakte a styku so synom, nakoniec direktívne určovala, kedy so synom otec môže byť (a to len na 3 hodiny jedenkrát v týždni), že matka nepovažuje za únos presťahovanie dieťaťa do G., avšak keď žije otec so synom v bydlisku syna, to už za únos považuje, že otec nemá možnosť byť v kontakte so synom ak je v starostlivosti matky, ale matka má možnosť byť so synom každý deň, keď je v starostlivosti otca, že syn má u neho všetko potrebné na napĺňanie svojich potrieb, jeho režim je striktné dodržiavaný, syn je spokojný a šťastný. Pokiaľ matka vo svojich podaniach navrhuje len jeho dvojhodinové stretnutie

so synom počas týždňa v stredu a v nedeľu na 3 hodiny pre účely neodkladného opatrenia, je to úplne nepostačujúce pre budovanie si vzťahu otca so synom. Otec ďalej poukázal na skresľovanie a podsúvanie informácií zo strany matky, keď jeho priestupok na úseku držby zbrane bol len z dôvodu, že v lehote 7 dní nenahlásil administratívnu zmenu trvalého pobytu. Otec zdôraznil, že režim maloletého pozná, prispôsobuje mu svoje celodenné činnosti, synovi nič nechýba, v jeho domácnosti je šťastný, venuje sa mu aj celá jeho rodina, jeho zamestnanie mu dovoľuje vykonávať prácu tak, aby sa mohol plnohodnotne postarať o svojho syna, a ak to matke prekáža, môže nastúpiť do práce a na rodičovskej dovolenke zostane otec. Podľa otca sa matka sa pokúša manipulovať celým okolím, stavia sa do pozície trpiacej ženy, pričom odlúčením od vlastného dieťaťa trpí rovnako aj otec (čo matka neberie na vedomie). Ani jedenkrát z dvoch prípadov, kedy si maloletého vzal so sebou, nebol syn traumatizovaný. Dňa 22.09.2024 sa rozhodol si zobrať syna k sebe pre obavu, že ho dlhodobo neuvidí. Otec poukázal na to, že matka sa pri ceste do spoločného domu dňa 26.09.2024 o stretnutie s A. zaujímala až vtedy, keď sa jej opýtal, či ho nechce ísť pozrieť. Matka je podľa otca vysoko nedôveryhodná, neustále zveličuje a z bežného správania bábätko konštruuje traumatizujúce udalosti, nemôže byť privilegovaná len z toho titulu, že je matka a otec diskriminovaný len preto, že je otec. Niet objektívnej skutočnosti, prečo by syn nemohol ostať doma kde to pozná a je to jeho domovom, a prečo by sa o neho nemohol plnohodnotne starať otec.

8. Otec v podaní z 14.11.2024 oznámil, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 02.10.2024, sp.zn. 14P/122/2024 (o.i.) dočasne upravil pomery rodičov k maloletému, voči ktorému rozhodnutiu podal odvolanie. Zotrval na tvrdeniach uvedených v odvolaní podanom proti preskúmanému rozhodnutiu poukazujúc na to, že od nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bol maloletý dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky sa snažil s matkou dohodnúť aj na iných dňoch stretnutia, táto mu však neumožnila žiaden styk navyše a dokonca bráni jeho rodine v kontakte s maloletým. Zdôraznil, že jeho právo na styk s maloletým pokrýva jeho právo na spôsob realizácie styku, a pokiaľ ho chce realizovať za prítomnosti svojej sestry alebo aj matky, tak mu to nie je umožnené. Môže byť so synom len v obývačke s tým, že je na neho nasmerovaná kamera, ktorá ho neustále sníma, čo je ponižujúce a nepríjemné. Podľa názoru otca súd neopodstatnene určil jeho miesto styku v mieste bydliska matky, kedy aj matka je odkázaná na príkazy a zákazy vlastníkov nehnuteľnosti (svojich rodičov), a teda nie je pochopiteľné, prečo súd takto rozhodol. Za prekvapivé mal, že súd sa nezaoberal otázkou, že kým príde k rozhodnutiu vo veci samej, bude sa na pojednávaní len konštatovať, že bydliskom maloletého je v danom čase G. a nikto už nebude riešiť, že pred pol rokom to bol E., ale zo svojvôle matky a bez súhlasu otca bol syn presťahovaný. Maloletý má aktuálne už 9 mesiacov, spis o úprave práv a povinností k maloletému vo veci samej je v dôsledku odvolania sa voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 14P/122/2024 ešte stále na Okresnom súde Trnava a ukončenie konania vo veci samej je v nedohľadne. Nakoľko súd nie je vo veciach maloletých detí deti viazaný návrhom otca navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej matke uloží povinnosť zdržať sa premiestnenia maloletého A. tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E. a uloží jej povinnosť zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I. . To, že matka je so synom aktuálne u svojich rodičov nezakladá nemenný stav, že sa nemôže vrátiť aj so synom do svojho domu v E., keďže má syna dočasne zvereného. Či už matka syna odovzdá otcovi, alebo sa s ním presťahuje, je jej rozhodnutie ale nemožno konštatovať, že syn musí bez ďalšieho nasledovať jej sťahovanie do G.. V prílohe podania otec doložil odvolanie zo dňa 16.10.2024 podané proti výrokom II. a III. uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 02.10.2024, č.k.14P/122/2024-61 s prílohami (písomná komunikácia rodičov, vyjadrenie sa p. M. B. z 18.10.2024, potvrdenie zamestnávateľa otca, lekárske správy z 04.10.2024 a 08.10.2024).

9. Matka vo vyjadrení zo dňa 17.11.2024 navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a pre prípad úspechu si uplatnila náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania. Vo vyjadrení opísala udalosti v mesiaci september 2024, pričom v podrobnostiach odkázala na svoje návrhy zo dňa 17.09.2024 a 25.09.2024 v konaní sp.zn. 14P/122/2024. Pokiaľ ide o uznesenie Okresného súdu v Trnave zo dňa 02.10.2024, sp.zn. 14P/122/2024, toto je vecne správne, matka v stanovených časoch umožňuje styk otca s maloletým a z jej pohľadu je odvolanie otca zo dňa 26.09.2024 proti rozhodnutiu, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.09.2024 a jeho doplnení zo dňa 11.09.2024 a 12.09.2024 už neaktuálne. Styk otca s maloletým sa v súdom stanovenom čase v dôsledku správania sa otca uskutočňuje pod neustálym stresom matky a jej rodiny, tomuto stresu je vystavovaný aj maloletý. Na každom stretnutí si ju otec fotí a nahráva (rovnako to robí aj jeho matka), pred maloletým ju nazýva

psychopatkou, schizofreničkou, psychiatrickou pacientkou, čomu sa prítomná rodina otca smeje. Natlačil jej plienku do tváre, sestra otca ju pred malým nazvala odpadkovým košom, a že si tľchie klince do hrobu, otcova matka jej bránila byť pri prebaľovaní, nechcela ju pustiť za malým zo slovami, že to nepotrebuje vidieť, sestra otca jej bránila byť pri kŕmení malého, smiala sa jej, dňa 10.11.2024 ju dokonca napadla, čo matka oznámila na políciu, ktorá to rieši. Matku nazývajú trkvasom, úbohous, bláznous a podobne, smejú sa na tom (pred synom), pred synom jej hovoria, že je matka roku, a že sa o neho nevie postarať. Podľa matky otcovi nejde bohužiaľ primárne o stretnutie sa so synom, počas styku sa plnohodnotne malému nevenuje, ale venuje sa jej a ich ukončenému vzťahu, s čím sa nevie vyrovnáť. Keďže matka nechce mariť rozhodnutie súdu, so zaťatými zubami umožňuje aj takýto styk otca s maloletým, po skúsenostiach sú pre istotu prítomní aj jej rodinní príslušníci, tento stav je nenormálny a dlhodobou neudržateľný, otec sa do konfliktu s ňou rozhodol zatiahnuť celú svoju rodinu, ktorá mu pri tom nekriticky asistuje. Najhoršie na tom je, že do všetkého zatiahli aj maloletého syna.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k nasledujúcim záverom.

11. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods.2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť , aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 360 ods. 1 C.m.p. neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

16. Podľa § 367 ods. 1 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého dočasne pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

17. Vo vzťahu k posudzovanému rozhodnutiu zdôrazňuje, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

18. Pokiaľ ide o účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, týmto je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v

ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

19. Z obsahu spisu v posudzovanej veci vyplýva, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.09.2024 a jeho doplnením zo dňa 11.09.2024 a 12.09.2024, domáha uložiť matke povinnosť odovzdať maloletého do jeho osobnej starostlivosti a zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E., do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej Okresným súdom Trnava. Skutkovo návrh odôvodnil tým, že matka začiatkom septembra 2024 spolu s maloletým opustila spoločnú domácnosť, ostala bývať u svojich rodičov v G., akúkoľvek dohodu o starostlivosti o maloletého odmieta, sama chce určovať kedy a za akých podmienok bude otec so synom tráviť čas, aj to len na pár hodín v týždni. Otec uviedol, že o maloletého sa od jeho narodenia staral (matka pre ťažký a komplikovaný pôrod nebola po pôrode z objektívnych dôvodov schopná sa o maloletého starať), otec bol od 20.02.2024 do 04.03.2024 na materskej dovolenke. Maloletý u otca od odsťahovania sa matky prespal jednu noc z 07.09. do 08.09.2024, bol v úplnom poriadku, avšak po vrátení syna matke s ním táto prestala komunikovať, neinformuje ho o synovi a odsťahovaním mu znemožnila každodenný kontakt so synom. Otec vyslovil dôvodné podozrenie, že matka plánuje zmeniť maloletému trvalý pobyt, ako aj ošetrojúceho lekára a fakticky domov, keď chce vykonať v rozpore so záujmami maloletého zmenu bydliska. Zdôraznil, že svojvoľným presťahovaním maloletého na základe jednostranného a direktívneho rozhodnutia matky by mohlo dôjsť k ohrozeniu záujmov maloletého syna, ktorého záujmy nie je možné stotožňovať s individuálnymi predstavami rodičov o realizácii výkonu rodičovských práv. V prípade ak by súd nenariadil matke odovzdať syna do starostlivosti otca, otec trval na každodennom styku so synom a aj s prespatím minimálne tak ako navrhoval v podaní zo dňa 10.09.2024 (každý deň v čase od 15,00 hod. do 19,00 hod. s výnimkou každého párneho kalendárneho víkend, kedy je povinná maloletého odovzdať do starostlivosti otca v sobotu od 8,00 hod. do nedele do 18,00 hod., kedy odovzdá a prevezme maloletého v mieste bydliska otca). Otec má flexibilnú pracovnú dobu a je mu umožnené pracovať i z domu, a teda nemá žiadne obmedzenia v starostlivosti o syna. Aj do budúcnosti má otec záujem o striedavú osobnú starostlivosť, avšak ak súd nezabráni matke syna odsťahovať tak ďaleko, t.j. 3 hod. cestovania, tak bude pre otca nemožné budovať so synom vzťah. Nakoľko súd nie je vo veciach maloletých detí viazaný návrhom otca v priebehu odvolacieho konania (v písomnom podaní zo dňa 14.11.2024) navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej matke uloží povinnosť zdržať sa premiestnenia maloletého A. tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E. a uloží jej povinnosť zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I..

20. Odvolací súd po predložení veci zistil, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 02.10.2024, č.k. 14P/122/2024-64 podľa § 2 ods.1 C.m.p., § 166 ods.1 C.s.p. spojil konania vedené pod sp.zn. 14P/122/2024, 14P/123/2024 a 14P/125/2024 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp.zn. 14P/122/2024 (výrok I.), výrokom II. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť odovzdať maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, maloletého A. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 150 eur mesačne, vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a upravil styk otca s maloletým na každú nedeľu v čase od 14,00 hod. do 17,00 hod. a každú stredu v čase od 17,00 hod. do 19,00 hod. za prítomnosti matky v mieste jej bydliska v G., vo výroku III. zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom IV. ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletého dieťaťa v tomto konaní. Z odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k výroku II. vyplýva, že súd mal za preukázanú potrebu naliehavej a neodkladnej úpravy pomerov, keď medzi rodičmi pretrváva nezhoda o zabezpečovaní maloletého A., v dôsledku

nezhôd je maloletý vystavovaný častým zmenám prostredia a stresovým situáciám, čo vzhľadom na jeho vek môže mať nepriaznivý vplyv na jeho psychický a fyzický vývin. So zohľadnením útleho veku maloletého a skutočnosti, že matka je na rodičovskej dovolenke považoval za vhodné, aby osobnú starostlivosť o maloletého vykonávala matka, ktorá plne zabezpečovala starostlivosť o maloletého do času, kým si ho otec nevzal do svojej domácnosti, zatiaľ čo otec vykonáva prácu v pracovnom pomere, a to bez ohľadu na to, že ju vykonáva formou home office. Konštatoval, že o zverení maloletého rozhodne súd v konaní vo veci samej po vykonaní riadneho dokazovania a s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa. O úprave styku maloletého s otcom rozhodol aj napriek tomu, že matka otcovi v styku nebráni, keď mal za potrebné predchádzať opakovanému vzniku konfliktu medzi rodičmi. Pokiaľ ide o výrok III. ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.09.2024 a jeho zmeny zo dňa 22.09.2024, v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že s prihliadnutím na vek maloletého dieťaťa by ponechanie v osobnej starostlivosti otca nebolo v najlepšom záujme dieťaťa, keďže maloletý je vo veku, kedy je potrebné zabezpečovať mu starostlivosť počas celého dňa. K časti návrhu týkajúceho sa zabezpečenia, aby sa v blízkosti maloletého nenachádzal pes nebezpečného plemena dospel k záveru o neosvedčení, že by maloletý bol ponechaný bez dozoru dospeléj osoby v prítomnosti tohto psa, ako ani údajnej hrozby nebezpečenstva zo strany psa. Odvolací súd dodáva, že označené uznesenie je vykonateľné dňom 02.10.2024 a otec podal odvolanie proti jeho výrokom II. a III., o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Zo šetrenia vykonaného odvolacím súdom vyplýva, že maloletého otec po vydaní neodkladného opatrenia odovzdal matke, v októbri 2024 riadne uhradil určené výživné v nevyhnutnej miere a realizuje sa aj dočasne upravený styk otca s maloletým.

21. Kolízny opatrovník na výzvu odvolacieho súdu v podaní zo dňa 08.11.2024 odporučil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne a právne správne potvrdiť. Konštatoval, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.09.2024 a jeho doplnenie zo dňa 11.09.2024 sa mu s ohľadom na zistenia dožiadaného úradu práce a na neodkladné opatrenie nariadené v konaní 14P/122/2024 javí ako nedôvodný a nadbytočný. V prílohe vyjadrenia kolízny opatrovník doložil úradný záznam z pohovoru s otcom z 17.09.2024, vyjadrenie otca k aktuálnej situácii, úradný záznam z pohovoru s matkou zo dňa 30.09.2024 a správu dožiadaného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Skalici zo dňa 07.11.2024 z ktorej vyplýva, že dňa 17.09.2024 sa na úrad dostavil otec s oznámením, že nie je ochotný nechať maloletého v prostredí, kde má sestra matky pitbula, ktorého púšťajú aj do domácnosti. Neohláseným šetrením v domácnosti matky dňa 20.09.2024 boli zistené vhodné podmienky v domácnosti rodičov matky, kde sa matka s maloletým zdržiava a zároveň odmietla, že by do domácnosti púšťali psa jej sestry. Úrad dňa 26.09.2024 kontaktoval rodičov s návrhom na spoločné stretnutie, otec uviedol, že chce ešte kontaktovať ÚPSVaR Trnava. Dňa 30.09.2024 sa na úrad dostavila matka za účelom pohovoru, v tento deň úrad kontaktoval aj otec. Dňa 07.11.2024 úrad telefonicky kontaktoval matku a zistil, že naďalej býva v domácnosti svojich rodičov v G., od 9/2024 má poberať rodičovský príspevok, otec jej poslal v 09/24 na maloletého 40 eur v 10/24 150 eur. Po vydaní neodkladného opatrenia jej otec maloletého doviezol, od toho času styk otca s maloletým prebieha tak, že deň-dva pred stykom sa rodičia dohodnú ako budú tráviť čas. Dvakrát styk prebiehal pre chorobu syna v domácnosti, otec si matku a jej rodinu neustále fotí, osočuje ju, do tváre jej hodil použitú plienku, takmer na každé stretnutie chodí s rodičmi a so sestrou, matka chodí s matkou alebo s otcom. Keď prebieha styk vonku, otec si nosí vlastný kočík (jej kočík nechce), vlastné hračky (nosí ich domov), medzi rodičmi vznikajú konflikty (napr. pre miesto kde von prebalia syna), otec aj v zime nosí syna na rukách a tento je vymrznutý, otec má výhrady k pripravovanej strave, stále mu niečo vadí, počas stykov sa jej posmieva, že je schizofrenička, útočí na jej rodinu, sestra otca ju nazvala odpadkovým košom. Matka uviedla, že pre skorú tmú sa s otcom dohodli na posune styku v stredu od 15,00 hod. do 17,00 hod., trávenie času v jej domácnosti otec odmietol. Matka by mala záujem o návštevu poradenstva na zlepšenie komunikácie medzi rodičmi, nakoľko opísané správanie otca je pre ňu neúnosné.

22. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd ako podstatnú okolnosť zdôrazňuje, že aktuálne je výkon práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na čas do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností k maloletému vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 14P/122/2024, upravený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 02.10.2024, č.k. 14P/122/2024-61 tak, že po uložení povinnosti otcovi odovzdať maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, bol maloletý A. dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 150 eur mesačne, vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a styk otca s maloletým bol upravený na každú nedeľu v čase od 14,00 hod. do 17,00 hod. a každú stredu v čase od 17,00 hod. do 19,00 hod. za prítomnosti matky, v mieste jej bydliska v G.. Uvedené znamená,

že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2024, č.k. 14P/118/2024-49, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca zo dňa 09.09.2024 (v znení jeho doplnenia zo dňa 11.09.2024 a 12.09.2024) na uloženie povinnosti matke odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti otca a zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E., sa maloletý na základe uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 02.10.2024, č.k.14P/122/2024-61 (vykonateľného dňa 02.10.2024) po jeho odovzdaní otcom nachádza v osobnej starostlivosti matky a pomery rodičov k maloletému sú do rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností dočasne upravené vykonateľným rozhodnutím súdu.

23. Zohľadňujúc uvedené dospel odvolací súd k záveru, že tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o posudzovanom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia (na ktorého závery v súlade s § 387 ods.2 C.s.p., v spojení s § 234 ods.2 C.s.p. v plnej miere odkazuje), tak aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní otca proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2024, č.k. 14P/118/2024-49, nie je obsahom spisu osvedčená potreba okamžitej ingerencie súdu vydaním rozhodnutia, ktorým by bola matke uložená povinnosť odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti otca a zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E.. Má za to, že práva a záujmy maloletého sú do rozhodnutia vo veci samej aktuálne dostatočne chránené spôsobom, ktorý neohrozuje zdravie a optimálny fyzický a duševný vývoj maloletého, zohľadňuje prirodzenú naviazanosť maloletého v ešte veľmi útlom veku na matku, a najmä dočasne vytvára maloletému prostredie, v ktorom je dočasne a aspoň čiastočne eliminované riziko vzniku rodičovských konfliktov v otázkach výkonu starostlivosti o dieťa. K časti návrhu, ktorým sa otec domáha uložiť matke povinnosť zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E. dodáva, že sa jedná rozhodnutie, ktoré svojim obsahom a navrhnutým spôsobom rozhodnutia nadväzuje na konanie podľa § 35 Zákona o rodine pokrývajúceho prípady, kedy sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ktoré je výlučne návrhovým konaním. Pokiaľ z osvedčených skutkových okolností danej veci vyplývajú medzi rodičmi sporné tvrdenia o dôvodoch rozpadu spoločnej domácnosti a presťahovania sa matky s maloletým do domácnosti svojich rodičov v G. (podľa matky psychické a fyzické násilie, alkoholizmus otca, výmena zámku v nehnuteľnosti, v ktorej rodičia do septembra 2024 spoločne bývali, podľa otca povahové vlastnosti matky, ich konfliktný vzájomný vzťah), tieto neosvedčujú potrebu vydania okamžitého rozhodnutia súdu v tejto otázke formou neodkladného opatrenia a ani, že takéto rozhodnutie je v záujme maloletého. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

24. Podľa § 23 ods.1 C.m.p. konanie sa začína na návrh.

25. Podľa § 64 C.m.p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

26. Podľa § 123 ods.2 C.s.p. podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

27. Pokiaľ otec v písomnom podaní zo dňa 14.11.2024 s poukazom na charakter daného konania (v ktorom nie je viazaný návrhom) žiadal aj uloženie povinnosti matke zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I. (podľa čl. 7 C.m.p. obsahovo posúdeného ako návrh na rozšírenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) treba uviesť, že procesná úprava neodkladných opatrení sa spravuje obdobným režimom ako v prípade ostatných inštitútov (§ 2 ods.1 C.m.p.) a aj v tomto prípade sú tak vo všeobecnej časti (t.j. tretej časti C.m.p.) vymedzené určité ustanovenia, ktoré predstavujú výnimku (osobitosť) oproti všeobecnej úprave obsiahnutej v ust. § 324 až 342 C.s.p. V zmysle § 123 C.s.p. je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaním vo veci samej len v prípade, ak to vyplýva z povahy veci, t.j. v prípade, kedy nie je podaný v priebehu už začatého konania, ale pred jeho začatím alebo po skončení konania vo veci samej a kedy na nariadené neodkladné opatrenie už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie posudzovaný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.09.2024, ktorým sa (po jeho úprave podaniami zo dňa 11.09.2024 a 12.09.2024) domáhal do rozhodnutia vo veci samej uložiť matke povinnosť odovzdať maloletého do jeho osobnej starostlivosti a zdržať sa premiestnenia maloletého tým, že zmení jeho bydlisko (reálny obvyklý pobyt) do inej obce ako E., nie je podaním vo veci samej a vo vzťahu k nemu nie je možné v priebehu odvolacieho konania postupom podľa §

64 C.m.p. pripustiť otcom navrhnutú zmenu (rozšírenie návrhu o uloženie povinnosti matke zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I.). Odvolací súd dodáva, že vyhovie návrhu otca na zmenu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez akejkoľvek opory v zákone by navodilo stav, kedy by o rozšírenom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (o uložení povinnosti matke zdržať sa administratívnej zmeny trvalého pobytu maloletého v I.) rozhodoval vecne nepríslušný súd (§ 324 ods.2 C.s.p.), bez následnej možnosti účastníkov konania domáhať sa prípadnej zmeny rozhodnutia v riadnom inštančnom postupe. Pre úplnosť konštatuje, že návrh otca na zmenu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné posúdiť ani ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný v priebehu odvolacieho konania podľa § 362 C.m.p. (o ktorom rozhoduje odvolací súd), ktoré ustanovenie sa vzťahuje výlučne na situácie, kedy odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie a kedy je návrh účastníka na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúci sa pomerov upravovaných v meritórnom rozhodnutí, podaný v priebehu takéhoto odvolacieho konania.

28. O trovách konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu, keď v ustanoveniach tretej časti C.m.p. o neodkladných a iných opatreniach súdu nie je ustanovené inak a z návrhu matky, obsiahnutého v jej vyjadrení sa k odvolaniu z 17.11.2024, nevyplýva žiaden dôvod pre navrhnuté priznanie náhrady trov konania prvej inštancie a aj odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).